

LOVÉTEI KIÁLTÓ

XXIV. évfolyam, 11. szám

Ára: 2 lej

2023. NOVEMBER

Visszapillantó

Visszaemlékezve, talán 2000-ben lehetett, amikor a házszenteléseknél segédkezve írtam a krétával az ajtóra, és egy párbeszédnek lehettem fültanúja - remélem, nem veszik pletykának. Jelzem, az idős házaspárnál a néni közel volt a kilencvenhez, és a bácsi meg is haladta a kilencvenet. A plébános úr tisztelettel kérdezte meg a szertartás végén:

- Na, hogy vannak?

Azonnal jött a néni válasza:

- Tudja-e plébános úr, másképpen jól megvolnánk, de János bácsotok el van tökéletlenedve, nemigen akar menni már a mezőre.

Hát igen, ez a történet azért jutott az eszembe, mert be kell, hogy valljam, hogy Béla bácsotok hatvannégy évesen már el van tökéletlenedve, és nem tudta rászáni magát, hogy írjon mostanában a Kiáltóba. Na de jobb később, mint soha.

Írásommal visszakanyarodnék pünkösdi szombatjára, hálát adva a Mindenhatónak, hogy részt vehettünk a csíksomlyói búcsún, elvihettük, elmondhattuk örömeinket és bánatunkat a Székelyek Édesanyjának, és megnyugodva, hálátel szívvel térhettünk haza. Pünkösdi napján hálát adtunk a jó Istennek, hogy elküldte, ajándékkul adta a vigasztaló Szent Lelket, majd pünkösdhétfőn a "Boldogságos Szűz Mária, az Egyház Anyja" ünnepét ülhettük meg. Meghatódva emlékszem vissza a történetre, amellyel István pap bácsi próbálta velünk megértetni, hogy a Boldogságos Szűz Mária mindegyikünk Égi Édesanyja, és Ő el nem hagy soha.

Fiatal házasoknál történt, hogy egy családi veszekedés alkalmával addig adogatták egymásnak a kisgyereket - amelyik, úgy látszik, egyiknek sem kellett -, hogy leejtették a földre, és eltörött a hátgerince. Ahogyan lenni szokott, a beteg gyermek mégugyan nem kellett a fiataloknak, és beadták egy gyerekotthonba, ahol nem is látogatták. A gerincsérült gyermek műtétjére hat éves koráig kellett várni, majd, amikor kitűzték a műtét időpontját, a kisgyermek így szólt a professzorhoz:

- Megkérem szépen a doktor bácsit, gyógyítson meg engemet, mert máma először itt járt édesanyám, és azt mondta, ha jól sikerül a műtétem, haza fog vinni engemet. A professzor letörölte a meghatottság könnycseppjét a saját arcáról. A műtét jól sikerült, de a kislányhoz nem jött senki, hogy hazavigye. Egyik alkalommal, amikor a kórházi lelkész meglátogatta a gyerekotthont, észrevette a szomorú, magányos kislányt, és megkérdezte, mi az oka a szomorúságának. A kislány őszintén felelt:

- Tudja, pap bácsi, itt az otthonban minden gyermeknek van édesanyja, csak egyedül nekem nincsen.

Remegő ajakkal a pap bácsi keresni kezdett a kis táskájában, és egy gyönyörű, színes Mária képet vett elő, és azt mondta a kislánynak:

- Látod, mától kezdve neked is van édesanyád, mától fogva ő vigyáz minden lépésedre.

A kislány arca felderült, ragyogott a boldogságtól, fogta és csókolta a képet, oda-szaladt a gyermekekhez, és mutatva a képet, örömmel újságolta, hogy most már neki is van édesanyja. Igen, a kislány boldog volt, mert megértette a pap bácsi szavából, olyan édesanyját adott neki, aki nem olyan, hogy ma van és holnap nincs.

Aztán emberi természetünkől adódóan, valahogyan úgy vagyunk, hogy mindent mi szeretnénk irányítani, olyan mindent tudónak hisszük magunkat, ha valami botlasztó van, azonnal zúgolódunk, türelmetlenkedünk, ahelyett, hogy elgondol-

Túrmezei Erzsébet Isten szava

A jó Isten hozzánk sohasem szólt szebben, soha meghatóbban, mint a szeretetben.

Szívünk dobogása az Isten beszéde, megérti a földnek minden nemzetsége.

Minden falat, amit megfelezel mással: fölért Isten előtt egy-egy imádsággal.

S míg födeled védőn hajlik az árvára: ha szalmafödél is az az Isten háza.

nánk, vajon mi miért is van, és talán a jó Isten a botlasztóval akar a helyes kerékvágányra visszatérteni.

Gazdag és sikeres üzletember tér haza lóháton jól sikerült üzleti útjáról, a nyeregtáska tele pénzzel, már-már szinte hazaért, még egy kis erdő választja el otthonától, amikor elered

Fókuszcsoportos felmérések eredményeinek értékelése

A mezőgazdasági tevékenységi termékek elsősorban alapanyagok előállítására, feldolgozott szintre csak nagyon kevés termék kerül, mindenki egy felvásárló központ létrejöttében reménykedik. A mezőgazdasági termékek első sorban családi-, baráti-, ismeretségi körökben kerülnek értékesítésre. Nagyon sok családban újraindult az önellátás. További ágazatként lehet megjelölni a kézművességet, amely a község hagyományi értékeinek egyik jelentős részét képviseli, mint népviseletek készítése, fagegmunkálás és más kézműves termékek és ajándéktárgyak készítése.

Fontos megemlíteni a helyi kiskereskedelem alakulását, amely egy kisregionális centrumot hozott létre Lövétén. A megkérdezettek lövétei "bevásárlóturizmusnak" nevezik a jelenséget. Ezek a kereskedések kismarketek, ruhásboltok, éttermek, kocsmák, kávézók, gyógyszertárak, háztartási üzletek. Bevásárlóközpont kialakulását támogatta a közeli Szentegyházán és a hargitai bányában dolgozó és nyugdíjba került lövétei és térségi község, akik a magánosítási folyamat után nyugdíjba kerültek, és helyi szinten jelentős vásárlóréteget képviselnek. Fontos, hogy településfejlesztési szempontból hosszú távon erre a vásárlórétegre számítani nem lehet, mert nem egy megújuló réteg. Fontos lenne községfejlesztő munkacsoportban gondolkodni ezek jövőbeli projekcióiról.

A vásárlóerő alakulásával és az igények változásával egyre több szolgáltatás érhető el a településen, mint fodrászat, kozmetika, gépjárvás, karbantartás, pályázatírás, felnőttképzés, esküvőszervezés, személyszállítás, mások. A turizmus-vendéglátás az egyik nagy kihívása a térségnek, mint egy hatalmas kiaknázatlan potenciálként áll a község rendelkezésére, amelyet egyelőre nem értékesítenek számos külső és belső tényező miatt. A község sajátos helyzete az, hogy már egyszer volt egy nagy turisztikai kapacitása, amely az 1989-es rendszerváltással együtt csődbe ment, majd romhalmazzá megsemmisült. A Királyfürdő üdülőtelep országosan számontartott és közkedvelt elsősorban ifjúsági üdülőtelep volt. A rendszerváltás előtt a királyi fürdőtelep a pionírtáborok egyik ékköve volt. Szeltersz a helyiek kedvenc hétvégi programjainak volt kedvenc helyszíne. A romok után rendet teremteni, tulajdonviszonyt rendezni, urbanisztikailag területet szabályozni sokkal nehezebb, mint egy zöldmezős projektet megálmodni és kivitelezni. A hátrányban az előny a brand és a kialakult sztorik világa, amire építeni lehetne. Jelen pillanatban mindkét telep hétvégi házak tömkelegének ad helyet, amely egyre vadnyugatibb képet mutat szabályozás- és annak betartatása hiányában.

A térségben nyomda és textilipari vállalatok is működnek, amelyek jelentős, elsősorban női munkaerőt foglalkoztatnak. A férfi munkaerő jelentős része más települések építőtelepein dolgozik építkezési munkakörökben. Jelentős a lövétei munkaerő textilipari és építőipari szakmai felkészültsége.

Fiatalok újszerű, elsősorban digitális vállalkozásai is megjelentek, mint szoftverfejlesztés, online marketing és kereskedelem, egyéb távmunkák. További ilyen kezdeményezések léteznek, mint fitness és egyéb egészséggel kapcsolatos vállalkozások. Ezek száma növekedésben, viszont hiányzik a közösségi tér a faluban, ahol ezek egymást segíthetnék, ezért növekedésük határát ezek privát tere és finanszírozási kerete határozza meg. Fontos lenne

vállalkozást elősegítő programok beindítása, mert az öntödés generációknak inkább munkásosztály tudata és életvitele volt, nem egy önálló és vállalkozásfejlesztő.

Munkaerő szempontból a település kibocsátó, a 20/80 arányt emlegetik a megkérdezettek, vagyis a település munkaképes lakosságának 80 százaléka reggel kimegy a településről dolgozni, 20 százaléka viszont a település területén végez munkát. Ez középtávon elvándorlást eredményezhet, ha ez a helyzet generációváltással is társul.

Fontos lenne a településen belüli belső kommunikáció, amely támogatná a helyi vállalkozásokat, amelyben összedolgozna egy létrehozott vállalkozásfejlesztési iroda, a helyi Polgármesteri Iroda, valamint a Népiskola munkaközössége. A megkérdezettek a legnagyobb hiánynak a tudáshiányt jelölték meg a projektgondolkodás és a vezetéskészség területén.

A megkérdezettek összességében a községet gazdasági szempontból egy fejleszhető térségnek ítélik meg. Az előmozdítás érdekében a belső kapcsolatokat kell javítani a lakosság körében, és külső kapcsolatokat építeni stakeholderekkel, mint szomszéd önkormányzatok, nagyvállalatok, testvérvárosok, egyetemek, más intézmények.

4. Mi az, amit megváltoztatna, és aktívan hogyan tenné?

A megkérdezettek többsége egyértelműen erre a kérdésre a rend kifejezést használta. A rend értelmezése több csoportba osztható.

Az egyik ilyen rendértelmezés (nevezhető hard tényezőknek is) a település életét, működtetését szabályozó döntések meghozatala, mint például a főtér rendjének és látványának ki- és átalakítása, a porták kültéri és beltéri rendezettségének javítása, patakok és vízfolyások medrének rendezése és átkelések kialakítása. Cél a rendezett falukép kialakítása, amely egy alap jóérzést alakít ki az ott lakó községben. Ugyanide tartoznak a funkció kialakítások- és javítások, mint a kerekpárút, rendezvénysátor, szórakozótelep kialakítása, parkolóudvar kialakítása, parkolási rend kialakítása, sósút működési rendjének a felügyelete, helyi piac kialakítása és működésének szabályozása, játszótérek kialakítása, köztéri hulladékgyűjtés szervezése.

A másik (nevezhető soft tényezőknek) a település életét javító kommunikációnak a fejlesztése, a készségfejlesztés és az általános tudás fejlesztése. Ide tartozik a gyerek, illetve a felnőtt generációk fejlesztése. A résztvevők egyértelműen a felelősnek az önkormányzatot, a helyi iskolát, a helyi egyházat jelölték meg. Fontos partnerek Lövete szinten a Népiskola és a Homoród-Küküllő LEADER Egyesület, akik szervezőképességükkel és forrásbevonó képességükkel életképessé tudnak projekteket alakítani. Az emberek közötti kapcsolatok alakítása fontos lenne, mert az újszerű dolgok befogadását pozitívan tudnák fogadni. A "nem lehet" gondolkodás alakítása előre tudná mozdítani a község megújulását. A résztvevők közül nagyon sokan külföldről tértek haza a "lövétei érzés megélése" miatt, tele elképzelésekkel és ötletekkel, amelyet az összezáró község elutasított. A hazahozott tapasztalatok nagy lehetőséget tudtak és tudnának jelenteni a községi fejlődésre. Fontos lenne minél több olyan tér, fórum, találkozó szervezése, ahol a község tagjai beszélgetnek érzéseikről és vágyaikról.

(folytatódik)

folytatás az 1. oldalról

az eső. Emberünk panasza fakad, bosszankodik, zúgolódik, hogy még várhatott volna egy kicsit az eső, idáig szárazon megúsza, és most elázik ő maga és a lova is, pár lépéssel ott-hona előtt. Ebben a pillanatban a fák közül előáll egy rabló, puskát szegez az emberre, és kéri a lovát és a pénzét, mert ha nem lelővi. Az üzletember habozik, és már látja, hogy a rabló meghúzza a ravaszt, vége az életének, de csodával határos módon a puska nem sül el, ugyanis a puskapor az esőben el-ázott. Kihasznlva a pillanatot, emberünk elvágtat a lovával, és így megmenekül az esőnek köszönhetően, amiért ő úgy zúgolódott.

Igen, ebben a rohanó, anyagi világban, amikor -valljuk be magunknak- a pénz az első helyek között szerepel, nagyon félő, hogy a "többhöz több kell", eltávolít minket Istentől, embertől. Ha nem térünk észhez, egyszer csak azt vesszük észre, hogy beleestünk a magányosság csapdájába, és vajon ráébredünk-e, hogy mi vagyunk az okozói, ha nem nyitja meg senki az ajtónkat. Aztán a végelszámolásnál, amikor mindenki mindenről számot ad, lesz-e amivel ellensúlyozzuk a mérleg nyelvét? Majd hiába várjuk azt a kérdést, hogy mennyi pénzt gyűjtöttél. De mit felelsz, amikor azt kérdezik meg: éhes voltam, ennem adtál-e, szomjas voltam, innom adtál-e, beteg voltam, meglátogattál-e.

Az egyik faluban egy kilencvennél idősebb bácsi minden reggel, bármilyen időjárás van, szorgalmasan jár a reggeli misére. A pap bácsi jóságosan jegyzi meg, hogy, amikor nagyon rossz idő van, nyugodtan maradjon otthon, nehogy valami baja essen.

- Jaj, nem lehet plébános úr, mert sok a dolgom!- volt a felelet.

- Hát milyen sok dolga van?

- Én azon gondolkodtam, hogy itt, ebben az életben, hála Istennek mindenünk megvolt, de vajon halálunk után odaát mi fog várni? Ezért, amíg időm van, kicsi lelki csomagokat küldök a jó Istenhez, hogy majd legyen ott is valami, amikor megérkezek. Egyik misén lélekben küldök egy doboz poronyó almástésztát, amit nagyon szeretek, másik reggel egy jó túró poliszkát, azután egy csokor virágot, mert egyszer elfelejtettem a menyemet felköszönteni, és így minden reggeli misén ott kell legyek, hogy szaporodjon túlfelől is valami.

Most pedig az jutott az eszembe, hogy tedd le, Béla a tollat, mert már eleget dumáltál, de még mindig van egy el nem mondott gondolatod, és ez nem más, mint az elmúlás gondolata. Minden évben november elején megtelnek temetőink, és mindenki megpróbál eljutni szerettei sírjához, valahogyan a vér szava egybegyűjti az élőket, és a szív szavára hallgatva megindulunk, hogy közelükben lehessünk, és rájuk gondoljunk. Igen, az új sírok egyre szaporodnak temetőinkben, és valahányszor megszólal a lélekharang, pillanatok alatt megtudjuk, hogy újra egy család gyászba borult, újra egy családnak vigasztalásra van szüksége. A vigasztalás lehet egy jó szó, egy segítség, de talán a legszebb, amit egy kislány tett.

Meghal az idős bácsi, a temetés után a szomszéd kislány kéri az édesanyját, engedje meg, hogy meglátogassa az özvegyen maradt nénit. Édesanyja egy ideig visszatartja a kislányát, mondván, még nem lehet, mert csendre, nyugalomra van szüksége, még korai a látogatás. A kislány nem tágít, kitart kérése mellett, végül édesanyja beleegyezik, és átengedi a szom-

széd nénihez. Amikor hazaérkezik a kislány, édesanyja kíváncsian kérdezi meg:

- Miről beszélgettetek a szomszéd nénnel?

- Mi nem beszélgettünk semmiről, édesanyám. Amikor átmentem, a szomszéd néni ült egy széken, könnyes szemmel nézett ki az ablakon a temető felé, én csendben oda-mentem, felültem az ölébe, és együtt sírtunk. Bizony, bizony, sokszor a szavak helyett jó lenne leülni a gyászoló mellé, és némán, szóltanul, lélekben együttérezni gyászában, sokatmondóbb lenne, mint a sima szavak. Igen, valahogyan úgy érezzük, hogy ebben a zajos világban egyre jobban vágyik az ember a csendre, nem a bezárkózottságra, hanem hogy közben tudja átgondolni helyzetét, és lélekben zavartalanul ott tudjon lenni gondolata az elvesztett szerettein.

Tudjuk azt is, hogy a megpróbáltatások idején, amikor úgy érezzük, összeroppa-nunk, még inkább kell, hogy kérjük a segítséget a jó Istentől, a Székelyek Édesanyjától és Szent Fiától, aki összeszorított fogakkal, némán vitte fel a megváltás fáját, a kereszt-fát a Golgotára.

*"Sokszor úgy érzem, összeroskadok,
Többé nem lesznek jó és szép napok.*

Nem süit rám a napsugár,

Nem lesz többé tél, se nyár,

Lelkem terhével egyedül vagyok.

Éjszakák törnek rám,

És én úgy érzem, megfojt a magány.

Félelem, fájdalom

Kínozza lelkem,

hogy el sem mondhatom.

Megpróbáltam,

hogy nagy dolgot teszek:

Minden emberhez nagyon jó leszek,

És ha megbántanak

nem lesz szívemben harag,

Ez sem oldotta meg terhetem.

Mit tegyek ezután?

Mikor tűnik fel újra szívárvány?

Lesz-e még megoldás,

Vagy csak a négy fal vesz körül, semmi más?

Van egy út, amit Isten készített,

Csak ott lelsz nyugtot és békességet.

Ez az út, a kereszt, ahol Isten szent Fia,

Minden emberért életét adta.

Még ma jöjj, ahogy vagy,

Hisz Jézus Krisztus téged is elfogad.

Félelem, fájdalom

Eltűnnek végleg,

s te élhetsz szabadon."

Lázár Béla

A gyógyszerész szakma meggyalázása

Kedves olvasók, furcsának tűnhet a kijelentésem, de sajnos ez a valóság, olyan szinten el van lehetetlenítve ma Romániában egy gyógyszerész élete, munkája, amennyire csak lehetséges, és ebben önök is pont úgy érintettek, mint mi.

2010-ben boldogan, reményekkel teli fogtam neki a gyógyszerész egyetem elvégzésének, mivel nem az első egyetem volt, amit elvégeztem, így korban az osztálytársaimnál 6 évvel idősebb voltam. Ugyanebben az évben mentem férjhez, és ugyanebben az évben, egyetemi első évemen megszületett a nagyobbik lányom, Kéra. Nagyon nehéz volt az öt év egyetem, de nem mártírkodni akarok, csak hogy megértsék, amit közölni szeretnék, s hogy mi miért van. Férjemmel összefogva hosszan csináltuk az 5 nehéz évet, az utolsó évben megszületett a kisebbik lányom, Lilla is. Minden nehézséggel együtt gyönyörű egyetemi évek voltak, minden elmélet órán és gyakorlaton igyekeztem maximálisan figyelni, és mindig összpontosítottam az olyan elejtett mondatokra, amik így szóltak - erre a patikában nagyon figyeljetelek, - ezzel sokat találkoztok a patikában, - erre ügyeljetelek... Úgy gondoltam, csodálatos szakma, hivatás, alig vártam, a pult mögé kerüljek, felvehessem a fehér köpenyt, és segíthessek az embereknek. Az elején, mikor ide kerültem, élesben a patikába, már hidegzuhanyként ért a sok papírmunka, program, határidők, tárgyalások végig nem érő sora, és itt nem a könyvelésre gondolok, hanem amivel engem mint gyógyszerészt terhelnek. Mintha nem is abban a környezetben lennék, amiről 5 évet tanultam, helyette az volt a nagyon fontos, hogy jelentsek a minisztériumnak, a biztosítónak, az anafnak, a gyógyszer ellenőrző hatóságnak... és mindig mindent időre. Ami viszont végleg elkeserítő volt, és szembesülnöm kellett vele, az az üzleti oldal volt, amire -hát nem tudom- lehet-e fogalmazni valamilyen jelzöt, hogy az papírra vethető legyen.

Nap mint nap elhangzó párbeszéd a patikában:

Gyógyszerész: Sajnos nem tudom megrendelni, sajnos nem kaptam.

Beteg: S akkor velünk mi lesz, meg kell haljunk? Mikor lesz, lesz-e?

Gyógyszerész: Nem tudok erre válaszolni, mert én sem tudom.

Mikor lejár a nap, hívom a lerakatot, nem találtam ezt, ezt, ... hosszú a gyógyszer lista. A válasz: **NINCSEN**. Ennyi. Tömör és rövid. Se azt nem mondják, lesz-e, se azt, hogy mikor.

Tehát a napom véget nem érő könyörgés a lerakatok fele, hogy bár pár dobozzal adjanak, aztán a magyarázkodás a páciensek fele, ha nem sikerült beszerezni az illető gyógyszert.

Nagyon frusztráló és mindennapos.

Az emberek, mivel nem látnak bele, joggal hihetik, hogy nem akarjuk megrendelni gyógyszereiket, vagy hanyagok vagyunk, elfelejtjük, mert ugye **MÁS a lerakatok patikájában** megtalálja.

Sajnos a lerakatok felfaltak minden magán gyógyszerteráriumot, vagy megbuktattak, csak falun vagyunk még egy páran magán patikák, vagy elrejtettebb kis városokban.

Ha megfigyelik, mikor bemennek egy lerakat patikájába, fontosabb az, hogy hűségkártyát csináljanak önnek, mint a panasza, kapnak pár százalékot, de mire kimegy, mellé ajánlottak még valamit, és egy-két doboz még becsúszik, amit amúgy nem akart megvenni. A másik probléma, hogy az országban gyógyszerhiány van antibiotikum és külföldi gyógyszerek terén, ebből lehet következtetni: a lerakatok a saját patikáikat ellátják a ritkaságokkal, én mint magán patika nem kapok, csak akkor adnak, ha éppen többletük van, akkor is pár dobozkával. Sokszor találkozunk azzal is, hogyha megkezdtünk egy receptet, a többi gyógyszert nem akarják kiadni róla mondván, hogy nem lehet, holott ilyen nincs, kötelesek, csupán azért nem adják ki, mert nem ott vette ki a többi gyógyszert a receptről, tehát nem a páciens egészsége, jólléte a fontos, hanem a pénz.

S akkor arról még szó sem esett, hogy a biztosító nem fizeti vissza a kompenzált gyógyszerek összegét, több havi az elmaradás, nem tudok fizetni a lerakatnak, lezárnak, nem tudok rendelni a tartozás miatt... elkeserítő.

Mindezt azért gondoltam fontosnak, hogy leírjam, hogy az emberek megérthessék a mi helyzetünket is, mert nagyon sok sértő szavat kapunk, hazugnak, felelőtlennek, mindennek voltunk már nevezve, és ez nagyon rosszul tud esni, mivel minden nap szembesülünk vele. Azon vagyunk, hogy az emberek gyógyszereit beszerezzük. Sajnos hol sikeresen, hol kevésbé, nem rajtunk múlik, de minden nap tesszük a dolgunk, még ha nem is látszik ez kívülről.

És reméljük, jönnek jobb idők is. Azoknak pedig, akik eddig is türelemmel voltak irányunkban, **köszönjük szépen**, nekik hála sikerül mindig újrakezdeni.

Hamarosan kezdődik az adventi időszak, kívánok mindenkinek szeretetteljes adventi időszakot, mi mindig -ahogyan eddig is- szeretettel várjuk önöket a patikában.

Vigyázzanak magukra!

A falu patikus nénije,
Renáta

Az ekhós szekér nyomában

"Az ekhós szekér nyomában" néven ismert, felnőtt amatőr színjátszók találkozóját szervezték meg 2023. november 18-án Oroszhegy községben.

Immár 25. alkalommal gyűltek össze az amatőr színjátszó társulatok, szám szerint 22 csoport, melyből 17-en színvonalas előadással, különféle témájú bohózatokkal örvendezteték meg a nagyérdemű közönséget.

Falunk amatőr színjátszói "Az orvosnál" című bohózzal léptek színpadra.

Habár 25 év alatt sokat változtak a szereplők, örvendetes volt látni, hogy mindenki törekedett a tökéletességre.

Mint minden évben, a nap záró akkordjaként közölték, hogy az "ekhós szekér" jövőre Siménfalvára vándorol.

ifj. Lázár Béla

Fotók: Hargita Megyei Hagyományőrzési Forrásközpont / Barabás Dénes

Hűség

Hűség: a szövetséges viszonyokon belül a kötelező vagy elvárt magatartás a másik fél (rokon, barát, vendég, hozzátartozó, főnök, beosztott, munkatárs) irányába. Az a lojalitás, amit egy közösségen belül a legkülönbözőbb élethelyzetben a közösség tagjai egymással szemben megbizonyítani tartoznak. Isten hűsége mindenekelőtt abban nyilvánul meg, hogy ígéreteit megtartja és teljesíti. Erre a hűségre minden körülmény között lehet számítani.

Amíg gyerekek vagyunk, olyan lelkesítő hallani valásórán, hogy Dávid, a pásztorfiú legyőzi Góliátot, utána pedig király lesz belőle. De aztán jön a kamazsokor, amikor már a párkapcsolatainkban is meg kellene látszódnia annak, hogy Isten népéhez tartozunk.

Napjainkban a párok hozzávetőleg 70%-a dönt az esküvő előtti összeköltözés mellett. Mégis 50%-kal nagyobb a válási arány azok esetében, akik az "előbb ki próbáljuk" megfontolással kötnek házasságot. Ebben értelem szerűen nincsenek benne azok a próbatételek, akik még az esküvő előtt szakítanak. Tehát ki próbálva sem könnyebb hűséges maradni? Miért?

Kedves Olvasó!

Az advent a várakozás, a befele fordulás, a lelassulás ideje kellene, hogy legyen, de valahogy ettől egyre messzebb kerülünk: a munkahelyen, iskolákban jön az év végi hajrá, szabadidőnk pedig a karácsonyi ajándékok lázas beszerzésével telik, nem igazán jut idő az elcsendesedésre.

Ilyenkor a közlekedésben, az üzletben sorok kígyóznak, tegyük valamit az eluralkodott türelmetlenkedő hangulat ellen, egy mosoly, egy kedves szó, egy aprócska gesztus kölcsönös örömet okozhat.

Esténként gondoljuk végig, mi hiányzik az adventi készülődéshez, tudjuk, mi az, amit szeretnénk az idei ünnepeken, és mi az, amit nem?! Szánjunk erre időt, valamelyest befolyásolhatjuk a dolgok alakulását. A tervezés megnyugtató - sok feszültségtől és pazarlástól meg tud menteni. Amiről tudjuk, hogy évről évre bosszúságot okoz, próbáljuk meg megelőzni, vagy, ha ez nem lehetséges, próbáljuk meg elfogadni. A rohangálás, nagytakarítás, a kisebb-nagyobb bosszúságok valahogy az ünnepi előkészület velejárói, viseljük örömmel és hálával, hogy mi mindent meg tudunk tenni, mi mindent el tudunk végezni az ünnep előtt. Ahogy Popper Péter mondta: "Maradj a jelen pillanat egyszerűségében. (...) Vagyis szabadulj meg a "már nincs" és a "még nincs" irrealitásaitól. Élj az egyetlen realitásban, a "most"-ban."

Az advent legyen az elfogadásé. Erre a néhány hétre igyekezzünk elengedni elvárásainkat magunkkal és másokkal szemben.

Mert a hűség hit és döntés kérdése. Olyankor is hinni kell, hogy az a legjobb, ami mellett elköteleztem magamat, amikor éppen nem úgy látszik. Sőt, előre el kell döntenem, hogy akkor sem választok mást, ha valaki vagy valami jobbnak tűnik. Ha izgalmasabb lenne az élet a csinos munkatársnőd, mint az öregecske feleséged mellett, akkor is légy hűséges!

"Légy hű mindhalálig és neked adom az élet koronáját" (Jel.2,10)

A keresztény ember tudja, hogy van, kihez kiáltania, amikor szenved, fordulhat Istenhez akkor is, amikor képtelen hűséges maradni. Hiszen a keresztény ember sem állhatatosabb vagy jobb, mint a nem hívő, de van Isten, aki képessé teheti a hűségre. A hűség próbája az is, amikor aggódom valamiért, azaz kételkedem Istenünk mindenhatóságában és jót akarásában. Én eléggé aggodalmaskodó típus vagyok, de rengetegszer megtapasztaltam már, hogy Isten hűséget, bizalmat ajándékozott aggodalmaim helyébe. Végül mindig minden megoldódott. Megéri hűségesnek maradni! Istenhez mindenképp!

András Emilia óvó néni

Megnyugtató lehet az is, ha becsempészünk az adventi időbe csendes elfoglaltságokat, mint a roráté vagy az esti lefekvés előtti gyertyagyújtás (kütyümentes, meghitt pillanatok lehetnek ezek). Az elcsendesedéshez segítség lehet Lackfi János Karácsonyvárosi Verses adventi családi naptára vagy történetek az Erdély Advent idején című, több szerző műveit tartalmazó kötete is, kisgyerekeknek hangolódásra pedig J.Kovács Judit: Kerekítő manó- adventi mondókatára.

Az adventi koszorú gyertyáit meggyújtva gondolkozunk el azon, a mi gyertyáink miért égnek, miben hiszünk, miben remélünk, miben leljük örömünk, hogyan szeretünk.

Közeledve az ünnephez, azokra is gondoljunk, akiknek nincs lehetőségük megfelelőképp készülni az ünnepre, akiknek nincs elegendő anyagi vagy testi erejük - egy kis alapélelmiszer-csomag vagy egy takarításban nyújtott segítség igazi ajándék tud lenni még az ünnep előtt.

Ki-ki gondoljon vissza a gyerekkorában átélt ünnepi előkészületekre, a Szent Családba járásra, a szerényebb körülmények közt ugyan, de türelmesebb, elfogadóbb, örömtelibb légkörre.

Ha lelassulunk, el- és lecsendesedünk, talán kifényesített csizmánkba nekünk is hoz a Mikulás, mi szem-szájnak-léleknek ingere, "mindenféle földi jót: dundi diót, mogyorót", s egy szép könyvet. ☺

M. A.

Fotó: András Szilvia

Elindultunk szép hazánkból

November 10-én népdalvetélkedő volt Bögzőben.

Az iskolától oda voltunk a kultúrházba. Majd az előkészítő, I., II. osztály külön terembe ment, így rövidebb idő alatt végzünk.

Én, Olívia, Anita, Szain Zsófi, Melánia, Timi és a 8. osztályból Bori volt még ott a versenyen. Idén a versenyt Kallós Zoltán tiszteletére rendezték. Mindenki az éneklése után kapott két Törpe daloskönyvet. A lövétei csapatban Orbán Olívia III., Pál Borbála dicséretes lett.

Nagyon jó nap volt!

András Zsófia, IV. osztály

Iskola másképp

Hétfő: buszra ültünk és a Mini Erdély meg a Bogár Parkba mentünk.

Kedd: a közeli réten leveleket, terményeket szedtünk, majd egy mandalát készítettünk. Persze játszottunk is, nagyokat kacagtunk.

Szerda: az osztályban a terményekből ajtó- meg falidíszeket mesterkedtünk.

Csütörtök: az őszi termésből gyümölcsali sikeredett, jó étvággyal oda is lett.

Péntek: a jó kondira is gondoltunk, B-s fiúk A ellen fociztunk, aztán a kezében a lányoknak szurkolunk, az oklevelekkel büszkén hazaballagtunk.

Iskolánk Vezetőségének a buszos szállítáért külön köszönettel tartozunk!

☺ Második osztályosok. Fotó: Szikszai Berta

Mihály Dorottya, Péter Szilvia II. B osztály

Én Kolozsi Anita vagyok, IV. osztályos tanuló. Osztálytársaimmal - Orbán Olívia, Szécsi Márta, András Anett - részt vettünk a **Mesék-szárnyán anyanyelv versenyen**. Erre a versenyre Székelyudvarhelyre mentünk. Nekünk új volt ez a verseny, mert most először vettünk részt rajta. Reméljük, lesznek még hasonló versenyek.

Kolozsi Anita, IV. osztály

Apa szülinapja

Szép reggel van, apukám,
Felköszöntlek téged:
A te néha kicsit rosszcson,
Huncut szemefényed.

Benedek Lilla II. B osztály

ANYAKÖNYVI HÍREK - 2023. október

az anyakönyvi híreket a Polgármesteri Hivatal közli

Születések száma: 1

Györgylőrincz Tamás, született október 9 -én, a Györgylőrincz Albert és Györgylőrincz Andrea, Lövete, 946. szám alatt lakó szülők gyermeke

Házasságkötések száma: 1

PÉTER ANDRÁS és MIKLÓS TÜNDE

Őszinte részvétünket fejezzük ki az októberben elhunyt hozzátartozóinak:

MÁRTON LÁSZLÓ, született 1956-ban, Lövete, 915. szám

Eladó bennvaló Lövete, 10. szám alatt. Ára 56000 euró.

Telefon: 0723673384, 0744158814 (ha meg szeretnék nézni, a második számon érdeklődhetnek).

Eladó Lövétén az 1145. szám alatt levő bennvaló 6 áras udvarral, 3 épülettel és 10 áras gyümölcsösssel.

Telefon: 0744693820.

Régi arcok sárgult fényképeken

Disznóvágás. A képet Márton Tibor küldte be.

**György Emőke
Adventi lángok**

Viasztestben hitnyaláb,
Kérünk, égj te legalább!
Hogy házunk sziklára épüljön,
Életünk mélybe ne merüljön!

Reménnyel gyúlt gyertyaláng,
Fénylőn tekints most le ránk!
Jég szívekbe égő tüzet hozz,
Ördögi büntől, esdünk: oldozz!

E gyertya az örömtűz,
Messiást szült égi szűz.
Az éjszaka áldott karjában,
Alszik a kised jászolában.

A legmelegebb láng ég,
Összeér most föld és ég.
Angyal, ember, mindenki boldog,
A rég várt fény végre fellobog!

**Székely
humor**

Az öreg székely meg a komája vágja a fát az erdőn, de nagyon hideg van. Az öreg fején azonban nincs sapka.

- Ármin bátyám, hát hol van a füles sapkája?

- Mióta a balesetem vót, azóta nem hordom.

- De hát milyen balesete vót magának?

- Mögkínáltak pálinkával, oszt nem hallottam.

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Tódor Lóránd, tördelés és szerkesztés: András Kinga, korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Mónika, András Tamás, Egyed Tünde,

Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár László, Mag Otilia, Mihály János, Pál Erzsébet,

Péter Éva Erika, Szikszai Berta, Tódor Attila, Török Enikő

Támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa, Lövete Közbirtokossága, Lövetei Római Katolikus Plebánia,

Select Metleplast Kft., Nyko Kft.

A szerkesztőség elérhetősége:

Lövete Községi Könyvtár, tel.: 0784-298853, e-mail: loveteikialto@freemail.hu